09/02/2024

Κύπρου Γεώργιος: Σε καιρούς εθνομηδενισμού, η Εκκλησία παραμένει το τελευταίο προπύργιο για τη διαφύλαξη της γλώσσας

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Ως αρραγή συνδετικό κρίκο της Ιστορίας του έθνους μας χαρακτηρίζει την γλώσσα ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος, στον χαιρετισμό που απέστειλε σε εκδήλωση που διοργάνωσε το Υπουργείο Παιδείας και Αθλητισμού.

Το Υπουργείο Παιδείας, Αθλητισμού και Νεολαίας Κύπρου διοργάνωσε σήμερα το πρωί στο Προεδρικό Μέγαρο την εκδήλωση **“Τὴ Γλῶσσα μοῦ ἔδωσαν Ἑλληνική”** , αφιερωμένη στην Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας.

Αναλυτικά ο χαιρετισμός του Μακαριωτάτου:

Χαίρομαι πραγματικά, γιατί μου δίνεται η ευκαιρία να προσφωνήσω τη σημερινή εκδήλωση που αναφέρεται στην Ελληνική μας γλώσσα. Πάντα πίστευα ότι η Ελληνική γλώσσα αποτελεί ένα από τους σπουδαιότερους τρόπους με τους οποίους εκδηλώνεται η εθνική αυτοσυνειδησία μας.

Παράλληλα. λυπούμαι, γιατί λόγω υποχρεώσεων, που είχαν ληφθεί πριν από τη λήψη της σχετικής πρόσκλησης, δεν μπορώ να βρίσκομαι προσωπικά στην

εκδήλωση. Νιώθω ότι πολλά θα είχα να ωφεληθώ από τα όσα θα ακουστούν στον χώρο της εκδήλωσης. Αρκούμαι, όμως, στην αποστολή του σύντομου χαιρετισμού μου.

Ο Κωνσταντίνος Τσάτσος χαρακτήρισε την Ελληνική γλώσσα ως ένυλη έκφραση του πολιτισμού μας. Κάθε λέξη, ακόμα και κάθε σημείο στίξης της είναι συνδεδεμένα με την Ιστορία του Έθνους μας.

Όσο προηγμένος είναι ο πολιτισμός ενός Έθνους, τόσο πιο πλούσια σε παράδοση, σε μορφές, εξέλιξη και νοήματα είναι η γλώσσα του. Η γλώσσα δεν είναι απλώς ένα όργανο επικοινωνίας, ένας κώδικας. Τέτοιον κώδικα χρησιμοποιούν και άλλα έμβια όντα. Είναι φορέας αξιών και εννοιών. Ιδιαίτερα η Ελληνική γλώσσα, που είναι δημιούργημα μιας μακράς ιστορικής πορείας του ελληνικού έθνους, νοηματοδοτεί, κατά τρόπο θαυμαστό, τους όρους της.

Η γλώσσα μας είναι και ο αρραγής συνδετικός κρίκος της Ιστορίας του έθνους μας. Παρουσιάζει μια συνέχεια από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Με λέξεις που βρίσκονται σε χρήση για τριάντα και πλέον αιώνες και με νοηματοδότηση όρων και εννοιών της εποχής του Ομήρου, συνεννοούμαστε και σήμερα.

Ως Χριστιανοί έχουμε κι έναν επιπρόσθετο λόγο να περηφανευόμαστε για τη γλώσσα μας. Ο λόγος της χριστιανικής θρησκείας διατυπώθηκε στη γλώσσα των Ελλήνων. Όλα τα βιβλία της Καινής Διαθήκης γράφτηκαν στα Ελληνικά. Και η Παλαιά Διαθήκη μάς διασώθηκε με την ελληνική μετάφραση των εβδομήκοντα, αφού τα εβραϊκά κείμενα χάθηκαν. Στην πατρίδα μας, ο Παύλος και ο Βαρνάβας, όντας Εβραίοι, κήρυξαν στα Ελληνικά τον λόγο του Θεού. Μα και οι όροι έκφρασης της νέας πίστης ήσαν οι ελληνικοί φιλοσοφικοί όροι, που πήραν, ασφαλώς, νέο περιεχόμενο (πρόσωπον, οὐσία, φύσις, ὑπόστασις). Η Ελληνική γλώσσα, με τη θαυμαστή σαφήνεια και την ευελιξία της έγινε, πράγματι, το όχημα στο οποίο επιβιβάστηκε «ἡ ἄνωθεν σοφία» για να πορευθεί «εἰς πάντα τὰ ἔθνη».

Η Εκκλησία, στην οποία βρίσκονται φυλαγμένες όλες οι αποκαλυφθείσες αλήθειες, περιβεβλημένες με το Ελληνικό εξωτερικό περίβλημα, πρόσφερε, με τη σειρά της, πάρα πολλά στο έθνος και στον λαό μας. Η Εκκλησία παραμένει και σήμερα, σε καιρούς εθνομηδενισμού, το τελευταίο προπύργιο για τη διαφύλαξη της γλώσσας, της ελληνομάθειας, της πατρώας ευσέβειας και της παιδείας του έθνους. Η λειτουργική γλώσσα της Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας μας εμπεδώνει, με τις ιερουργίες της και με τον λόγο του κηρύγματός της, έναν αξιόλογο πλούτο λέξεων και εννοιών στον ευσεβή λαό μας.

Ταυτόχρονα, η γλώσσα μας και η διαχρονικότητά της δημιουργεί κλίμα αυτοπεποίθησης και περηφάνιας στον λαό μας, καθιστώντας του σαφές ότι οι Έλληνες πρόγονοί μας έχουν προσφέρει στο παγκόσμιο σε μεγάλο ποσοστό τις

βασικές πολιτικές, πολιτιστικές, επιστημονικές, καλλιτεχνικές και τεχνολογικές έννοιες. Πολιτική, θέατρο, μουσική, χορός, ποίηση, ηλεκτρονική, μικροηλεκτρονική, φυσική, μαθηματικά, ιατρική όλα στηρίζονται σε ελληνικούς όρους, ή λατινικούς, που αποδίδουν αντίστοιχους ελληνικούς, όχι μόνο στο όνομα τους αλλά πολλάκις και στο όλο περιεχόμενο τους.

Ο Πλάτων αναφέρει ότι «διάνοια και λόγος ταυτόν» η γλώσσα, δηλαδή, συνυφαίνεται και συλλειτουργεί με τη σκέψη. Και όσο καλλιεργείται η γλώσσα, τόσο ευρύνονται οι ορίζοντες της σκέψης και της κριτικής ικανότητας του ανθρώπου. Αυτό τονίζει και την ευθύνη μας, σήμερα που η γλώσσα μας, στην οποία η Θεία Πρόνοια όρισε να λειτουργήσει ως παγκόσμια γλώσσα, σε δύο εποχές, την εποχή του Μ. Αλεξάνδρου και τότε που γράφτηκε το Ευαγγέλιο, κινδυνεύει να γίνει στην ίδιά της την πατρίδα ξένη, γλώσσα μουσειακή.

Είναι γι' αυτό τον λόγο που θεωρούμε χρέος μας να στηρίζουμε όλες τις προσπάθειες, απ' οπουδήποτε και αν προέρχονται, για προστασία και προώθηση της γλώσσάς μας. Είναι χιλιοειπωμένο ότι οι λαοί δεν επιβιώνουν διά του αριθμού αλλά διά της ποιότητας. Η γλώσσα είναι ό, τι πιο ποιοτικό μπορεί να παρουσιάσει ένας λαός. Γι' αυτό και η ευθύνη μας γι' αυτήν είναι τεράστια.

Με αυτές τις σύντομες σκέψεις συγχαίρω το Υπουργείο Παιδείας, Αθλητισμού και Νεολαίας, για την πραγματοποίηση της σημερινής εκδήλωσης, με τίτλο «Τὴ Γλῶσσα μοῦ ἔδωσαν Ἑλληνική». Εύχομαι κάθε επιτυχία σ΄ αυτή.